

Instanța de fond: Judecătoria Strășeni
Judecătorul: M. Grosu,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, I. Secrieru, L. Pruteanu,

ÎNCHEIERE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cocarcea Ludmila prin intermediul reprezentantului, avocatul Mocanu Serghei împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cocarcea Ludmila împotriva lui Țurcanu Petru cu privire la partajul bunurilor proprietate comună în devălmășie, declararea nulității contractului și recunoașterea imobilului ca fiind proprietate comună în devălmășie,

C O N S T A T Ă:

La 09 noiembrie 2015 Cocarcea Ludmila s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Țurcanu Petru solicitând recunoașterea contractului de donație nr. 4397 din 24 martie 2004 ca fiind un act juridic fictiv și a recunoaște că la data de 24 martie 2004 a avut loc o tranzacție de vânzare-cumpărare între Rusu Andrei și Țurcanu Petru ca obiect al tranzacției fiind terenul cu numărul cadastral XXXXXX situat în r-nul. XXXXXX, satul XXXXXX cu suprafața totală de 0.1123 ha, recunoașterea casei de locuit din satul XXXXXX, r-nul. XXXXXX situată pe terenul cu numărul cadastral XXXXXX ca fiind bun ce îi aparține cu drept de proprietate comună în devălmășie și împărțirea bunurilor proprietate comună în devălmășie ce aparțin lui Țurcanu Petru și Cocarcea Ludmila, ultimei atribuindu-se casa de locuit din satul XXXXXX, r-nul. XXXXXX situată pe

terenul cu numărul cadastral XXXXXX, iar lui Țurcanu Petru să-i fie atribuit apartamentul nr. XXXXXX din str. XXXXXX, mun. XXXXXX, cu numărul cadastral XXXXXX.

În motivarea acțiunii înaintate reclamanta a indicat că a încheiat cu pârâtul căsătorie la 14 septembrie 2000, aceasta fiind desfăcută prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 15 octombrie 2013, însă bunurile comune nu au fost partajate.

Afirma reclamanta că în timpul căsătoriei a dobândit cu pârâtul casa de locuit din satul XXXXXX, r-nul. XXXXXX, situată pe terenul cu numărul cadastral XXXXXX cu suprafața de 0,1123 ha și apartamentul nr. XXXXXX din str. XXXXXX, mun. XXXXXX, cu numărul cadastral XXXXXX.

Sușinea reclamanta că terenul pe care este amplasată casa de locuit a fost înregistrat pe numele pârâtului în baza unui contract de donație, pe care-l apreciază ca fiind de rea-credință și simulat în vederea ascunderii tranzacției de vânzare-cumpărare încheiat cu fostul proprietar Rusu Ana, căreia i s-a transmis suma de 100 dolari USD, motiv pentru care apelanta consideră că contractul indicat este nul în temeiul art. 220 Cod civil.

Solicita reclamanta recunoașterea contractului de donație nr. 4397 din 24 martie 2004 ca fiind un act juridic fictiv și a recunoaște că la 24 martie 2004 a avut loc o tranzacție de vânzare-cumpărare între Rusu Ana și Țurcanu Petru, ca obiect al acesteia fiind terenul cu numărul cadastral XXXXXX, situat în satul XXXXXX, r-nul. XXXXXX cu suprafața de 0,1123 ha, recunoașterea casei de locuit indicate ca fiind bun ce aparține cu drept de proprietate comună în devălmășie reclamantei și pârâtului, împărțirea bunurilor comune în devălmășie a părților cu atribuirea reclamantei a casei de locuit din satul XXXXXX, r-nul. XXXXXX, situată pe terenul cu numărul cadastral XXXXXX cu suprafața de 0,1123 ha și atribuirea pârâtului apartamentul nr. XXXXXX din str. XXXXXX, mun. XXXXXX, cu numărul cadastral XXXXXX.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 28 iulie 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial și s-a dispus partajarea averii comune în devălmășie a Ludmillei Cocarcea și Petru Țurcanu cu atribuirea Ludmillei Cocarcea a ½ cotă-parte din apartamentul nr. XXXXXX din str. XXXXXX, mun. XXXXXX, cu suprafața de 19,9 m.p, inclusiv suprafața utilă de 13,2 m.p cu numărul cadastral XXXXXX, și lui Țurcanu Petru ½ cotă-parte din același apartament, în rest pretențiile reclamantei fiind respinse ca neîntemeiate, cu încasarea din contul lui Țurcanu Petru în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 150 lei. (f.d.76)

Pentru a hotărâ astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată se încadrează parțial în prevederile legii.

La 25 august 2016, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, avocatul Mocanu Serghei în interesele lui Cocarcea Ludmila a depus cererea de apel

împotriva hotărârii Judecătorei Strășeni din 28 iulie 2016 solicitând, admiterea apelului cu casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Cocarcea Ludmila să fie admisă integral și compensarea din contul bugetului de stat în beneficiul apelantei cheltuielile de asistență juridică pentru instanța de apel.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016 s-a dispus de a nu da curs cererii de apel depusă de avocatul Mocanu Serghei în interesele lui Cocarcea Ludmila împotriva hotărârii Judecătorei Strășeni din 28 iulie 2016 și s-a acordat termen apelantului până la 01 decembrie 2016 pentru a prezenta apelul motivat și dovada achitării taxe de stat în mărime de 892,44 lei.(f.d.89-91)

La 21 noiembrie 2017 avocatul Mocanu Serghei în interesele lui Cocarcea Ludmila a depus cerere de apel motivată.(f.d.103-104)

La 23 ianuarie 2017 avocatul Mocanu Serghei în interesele lui Cocarcea Ludmila a depus cerere de concretizare a cerințelor.(f.d.103-104)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017 s-a respins cererea de apel declarată de avocatul Mocanu Serghei în interesele lui Cocarcea Ludmila și s-a menținut hotărârea Judecătorei Strășeni din 28 iulie 2016. (f.d.176-181)

Pentru a hotărâ astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidate pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 10 ianuarie 2018, avocatul Mocanu Serghei în interesele lui Cocarcea Ludmila a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, scutirea recurentei de la plata taxei de stat pentru examinarea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Strășeni din 28 iulie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admise în totalitate solicitările lui Cocarcea Ludmila din cererea de chemare în judecată. (f.d.186-189).

În susținerea recursului recurentul a indicat, că instanțele de judecată ierarhic inferioare la judecarea cauzei au interpretat și aplicat greșit normele de drept material, fapte care se încadrează în temeiurile de casare stipulate în art. 432 alin.(2), lit. a), b), c) CPC al Republicii Moldova, totodată a invocat și neglijarea de către instanța de fond a prevederilor art.6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului.

Mai indică că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au stabilit că intimata a dovedit legalitatea actului administrativ contestat, dar și faptul că nu există probatoriu în sensul admiterii acțiunii privind recunoașterea casei de locuit din satul XXXXXX, r-nul. XXXXXX situată pe terenul cu nr. cadastral XXXXXX, cu suprafața de 0,11 ha ca fiind bun proprietate comună în devălmășie ale lui Cocarcea Ludmila și Petru Țurcanu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către avocatul Mocanu Serghei în interesele lui Cocarcea Ludmila în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai

asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cocarcea Ludmila prin intermediul reprezentantului, avocatul Mocanu Serghei este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cocarcea Ludmila prin intermediul reprezentantului, avocatul Mocanu Serghei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Cocarcea Ludmila prin intermediul reprezentantului, avocatul Mocanu Serghei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean